

Ανέλπιστος σύμμαχος της ΟΕΛΜΕΚ ο Γιώργος Τσιάκαλος

Θέμα της Πολιτείας η εισαγωγή φοιτητών στα δημ. πανεπιστήμια

Της Κατερίνας Ηλιάδη

Από σήμερα και μέχρι και την 17η Ιουλίου, το Πανεπιστήμιο Κύπρου –μετά από απόφαση της Συγκλήτου του (24/6/2009)- δέχεται αιτήσεις για εισδοχή φοιτητών με διεθνείς εξετάσεις (π.χ. GCE), ωστόσο την Πέμπτη, η ολομέλεια της Βουλής αναμένεται να εγκρίνει τους Κανονισμούς που βρίσκονται ενώπιόν της, αναφορικά με τη ρύθμιση των υπεράριθμων θέσεων, επιχειρώντας να εκτονώσει το εκρηκτικό κλίμα που διαμορφώθηκε στο χώρο της Εκπαίδευσης, μετά και από την απόφαση της ΟΕΛΜΕΚ για λήψη μιας σειράς μέτρων ως αντίποινα για την απόφαση του Πανεπιστημίου.

Ο πρόεδρος της επιστημονικής επιτροπής για τη διαμόρφωση των νέων αναλυτικών προγραμμάτων, καθηγητής Παιδαγωγικών στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Γιώργος Τσιάκαλος, με συνέντευξή του στην «Α», παίρνει καθαρά το μέρος της οργάνωσης των καθηγητών της ΟΕΛΜΕΚ σε σχέση με την ουσία της συζήτησης για τα GCE.

- Συμφωνείτε με την απόφαση της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Κύπρου για εισαγωγή φοιτητών με κριτήριο εισδοχής τις διεθνείς εξετά-

σεις;

Γιώργος Τσιάκαλος: Το πιο ισχυρό «φράγμα» που παράγει φαινόμενα αποτελμάτωσης, είναι το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, διότι μετατρέπει το λύκειο σε προθάλαμο του πανεπιστημίου.

Τα δημόσια Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Κύπρου θα συνέβαλλαν αποφασιστικά στην ποιοτική αναβάθμιση ολόκληρου του εκπαιδευτικού συστήματος, εάν αποφάσιζαν μια γενναία αύξηση του αριθμού των εισακτέων, καθώς αυτό θα επέτρεπε την πραγματοποίηση των αναγκαίων αλλαγών στο Λύκειο, οι οποίες σήμερα υπονομεύονται από τον αμειλικτο ανταγωνισμό για την κατάκτηση του μικρού αριθμού θέσεων στα πανεπιστήμια. Συνεπώς, εάν το Πανεπιστήμιο αισθάνεται ότι μπορεί να δεχτεί μεγαλύτερο αριθμό φοιτητών και φοιτητριών, θα προτιμούσα να το κάνει αυξάνοντας τον αριθμό των εισακτέων από τα δημόσια σχολεία.

- Δεν δικαιούνται τα πανεπιστήμια να αποφασίζουν πώς θα επιλέγουν τους φοιτητές τους, αλλά και ποιους φοιτητές θα δέχονται;

Γ. Τ.: Θεωρώ ότι στην αυτονομία των δημοσίων πανεπιστημίων, δεν συμπεριλαμβάνεται το δικαίωμα να αποφασίζουν τα ίδια για τον

ΑΛΗΘΕΙΑ

Δευτέρα, 29 Ιουνίου 2009, π. 12

αριθμό των εισακτέων και για τον τρόπο εισαγωγής τους. Οι αποφάσεις αυτές ανήκουν στην Πολιτεία. Βεβαίως, σε ορισμένες χώρες, όπως η Ελλάδα, αυτή η διαδικασία οδηγεί σε αποφάσεις που είναι δυσβάσταχτες για τα πανεπιστήμια, αλλά δεν φοβούμαι ότι το ίδιο μπορεί να συμβεί στην Κύπρο, καθώς εδώ οι αρμοδιότητες της επιτροπής Παιδείας της Βουλής εγγυώνται τον αναγκαίο διάλογο και την επίτευξη ευρύτερων συναινέσεων.

- Δεν είναι μια πρακτική που ακολουθούν όλα τα καλά πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο;

Γ. Τ.: Προφανώς δεν είναι η πρακτική όλων των καλών πανεπιστημίων. Στη Γερμανία π.χ. λειτουργεί κεντρική υπηρεσία που κατανέμει τους φοιτητές και τις φοιτήτριες (για τα τμήματα όπου η ζήτηση είναι μεγαλύτερη από την προσφορά) σε όλα τα πανεπιστήμια της χώρας με κριτήρια που θέσπισε η Πολιτεία. Αυτό αφορά και πανεπιστήμια που ανήκουν στα πιο φημισμένα του κόσμου. Γενικώς, η αλήθεια είναι ότι η παράδοση της Ευρώπης, με εξαίρεση τη Με-

ΑΛΗΘΕΙΑ

Δευτέρα, 29 Ιουνιος 2009, p. 12

τι που δεν επιτρέπεται στην Ελλάδα). Άρα, αυτό που τίθεται για κρίση, είναι εάν η ελευθερία που δίνεται σε ιδιώτες να κάνουν σε κάποιους τομείς διαφορετικές επιλογές από εκείνες της Πολιτείας, υποχρεώνει την τελευταία σε αλυσιδωτές σχετικές προσαρμογές της πολιτικής της σε όλους τους τομείς. Από θέση αρχής, η δική μου απάντηση είναι αρνητική.

- Πώς σχολιάζετε την απόφαση της ΟΕΛΜΕΚ να αποσύρει τα μέλη της από τις επιτροπές για τα αναλυτικά προγράμματα;

Γ. Τ.: Να πω ότι δεν με στεναχώρησε, θα ήταν ψέματα! Αντιλαμβάνομαι, όμως, ότι από τη στιγμή που η ΟΕΛΜΕΚ αποφάσισε να αντιδράσει με τρόπο που να γίνει αισθητός, τότε η αποχώρηση από τις επιτροπές κατάρτισης των αναλυτικών προγραμμάτων ήταν, από συνδικαλιστική άποψη, μάλλον «η έξυπνη επιλογή». Βλέπετε, αυτήν τη στιγμή η κατάρτιση των προγραμμάτων σπουδών είναι μία διαδικασία την οποία παρακολουθούν με μεγάλο ενδιαφέρον οι πολίτες προσβλέποντας σ' αυτή και ταυτόχρονα είναι η μοναδική διαδικασία στην οποία συμμετέχουν εκατοντάδες μάχιμοι εκπαιδευτικοί. Βεβαίως, επειδή η άποψή μου είναι ότι καμιά εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν είναι δυνατή χωρίς τη δραστήρια συμμετοχή των μάχιμων εκπαιδευτικών, θεωρώ ότι η απόφαση της ΟΕΛΜΕΚ έχει κοινωνικές επιπτώσεις, οι οποίες πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη απ' όλες τις πλευρές.

γάλη Βρετανία, είναι εντελώς διαφορετική από αυτήν που υπονοείτε με την ερώτησή σας.

- Το Πανεπιστήμιο Κύπρου υποστηρίζει ότι με μόνη διαδικασία τις παγκύπριες εξετάσεις, εξαναγκάζονται οι άριστοι μαθητές των ιδιωτικών σχολείων να σπουδάζουν στο εξωτερικό. Γιατί το κυπριακό Πανεπιστήμιο να χάνει αυτά τα λαμπρά μυαλά;

Γ. Τ.: Στην Ελλάδα τα ιδιωτικά σχολεία διαφημίζονται προβάλλοντας τις επιτυχίες που έχουν στις πανελλαδικές εξετάσεις. Συνεπώς, δεν είναι οι κοινές εξετάσεις αυτές που οδηγούν τους άριστους μαθητές και τις άριστες μαθήτριες των ιδιωτικών σχολείων στη φοιτητική μεταναστευση, αλλά είναι η επιλογή των σχολείων τους να έχουν ένα διαφορετικό αναλυτικό πρόγραμμα από αυτό της δημόσιας Παιδείας (κά-

«Στην αυτονομία των δημόσιων πανεπιστημίων, δεν συμπεριλαμβάνεται το δικαίωμα να αποφασίζουν τα ίδια για τον αριθμό των εισακτέων και για τον τρόπο εισαγωγής τους»

- Γιατί θα πρέπει η συνδικαλιστική οργάνωση των καθηγητών να έχει λόγο σε πολιτικές που αποφασίζει το υπουργείο Παιδείας, αλλά και τα δημόσια πανεπιστήμια του τόπου;

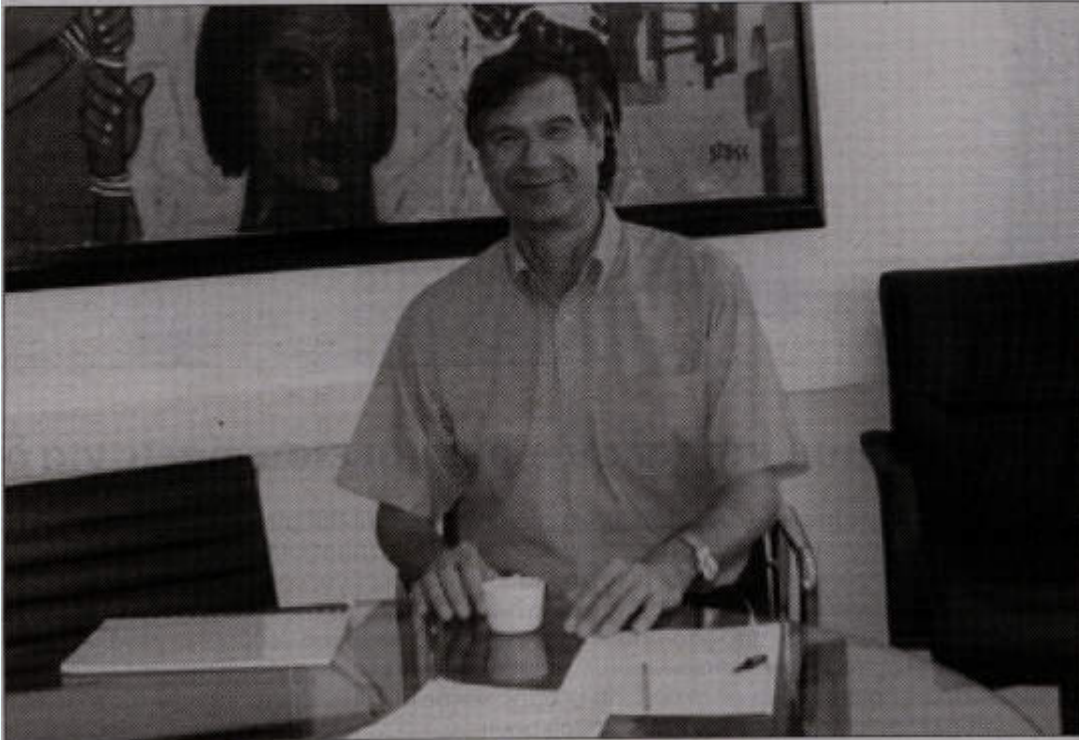
Γ. Τ.: Παντού στον κόσμο οι συνδικαλιστικές οργανώσεις των εκπαιδευτικών ενδιαφέρονται και κινητοποιούνται όχι μόνον

για τα οικονομικά συμφέροντα των μελών τους, αλλά και για τα γενικότερα προβλήματα της Παιδείας. Ιδιαίτερα στην εποχή μας, όπου όλο και περισσότερο συμμετέχουν στις αποφάσεις για την εκπαίδευση οι εκπρόσωποι της οικονομίας, είναι αναγκαίο να συμμετέχουν στις σχετικές διεργασίες οι οργανώσεις των εργαζομένων και ιδιαίτερα των εκπαιδευτικών. Αυτός ο ρόλος δεν επιτρέπεται να αμφισβητείται, ακόμη και όταν τυχαίνει να διαφωνούμε με κάποιες από τις κινητοποιήσεις τους.

Γ. Τσιάκαλος: «Εάν το Πανεπιστήμιο αισθάνεται ότι μπορεί να δεχτεί μεγαλύτερο αριθμό φοιτητών, να το κάνει αυξάνοντας τον αριθμό των εισακτέων από τα δημόσια σχολεία»

Ο Γιώργος Τσιάκαλος, στο γραφείο του, στο υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Δευτέρα, 29 Ιουνιος 2009, p. 12

